

حکمتیست ۱۰۹

۱۸ آوریل ۲۰۱۶ - ۱ اردیبهشت ۱۳۹۵
دوشنبه ها منتشر میشود

محاکمات بزرگ و بخشایش قاتلان سریالی

ثریا شهابی

مژده به مخالفین نظام، کمونیست ها، سکولارها، و طبقه کارگر!

محمد نوری زاد، دیروز حامی افراطی نظام و شیفته استادی و مهارت اسدالله لاجوری، امروز هنرمند و سینماگر، بعنوان هدیه نوروزی اعلام کرده است که از این پس جز آنچه که به آشتی ملی بینجامد، چیزی نخواهد نوشت!

بعنوان قاضی میفرماید که: "از پاسدار و رهبر تا سلطنت طلب تا مجاهد تا شیعه تا سنی تا مسیحی تا کلیمی تا زرتشی تا کمونیست تا آسیب دیده تا آسیب ندیده تا مانده در وطن تا دلکنده از وطن، که نینگ اگر بگیریم، در این سی و هفت سال همه یکجور مقصر بوده ایم و همه اجازه داده ایم جامعه به رهی در افتد که جز آسیب و رنج و دلمردگی در آن نباشد، خوب در این کج روی بعضی ها کمتر مقصر بوده اند و بعضی ها مثل من نوری زاد، بسیار!"

آقای نوری زاد، تعارف و کمی "شکسته نفسی" میفرمایند که خود را بر صندلی قضاوت نشانده اند. این صندلی جای ایشان نیست. جای ایشان و همه دوستانشان در حاکمیت سی و هفت ساله، آن طرف میز و روی صندلی متهمین است. فراخوان آشتی همگانی، به وکالت از طرف صفی از قاتلان سریالی، که همه در طیف دوستان آقای نوری زاد در حاکمیت سی و شش ساله بوده اند، کسانی که باید در صندلی ردیف اول متهمین دادگاههای رسیدگی به جرایم بنشینند، کمدی سیاهی است که باید بعدها از آن فیلم ها ساخت. این دادگاهها برپا خواهد شد! شاهزاده اسلامی سوار بر اسب سفید صلح و آرامش ما،... صفحه ۳

پیش به سوی اول ماه مه!

اطلاعیه تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست (خط رسمی)

اول مه روز قد علم کردن طبقاتی کارگران بعنوان یک طبقه اجتماعی است. روزی که طبقه کارگر در همه جهان، از مراکز بزرگ کارگری تا کارگاه ها و معادن و در بخشهای خدمات و بیمارستان ها و در محل های کار و زندگی، دور هم جمع میشوند، این روز را جشن میگیرند، دست در دست هم میگذارند و اعلام می کنند که نظام سرمایه داری نظامی واژگونه است و باید جهان را بر قاعده اش نشانند. در هیچ دوره ای از تاریخ حیات انسان به اندازه دوران معاصر، سطح امکانات رفاهی، تکنولوژی و انباشت ثروت در دنیا بالا نبوده است.	اخراج و بیکارسازی ها، زدن حداقل دستمزد و امکانات و دستاوردهائی بودیم که این طبقه در طول چند صد سال تلاش و مبارزه بدست آورده بود. همزمان دول غربی	بیلیاردها دلار از فروش تسلیحات نظامی به متحدین مرتجع خود در خاورمیانه، سود به جیب زدند؛ بازار گرم فروش اسلحه، رکورد را در تمام سالهای گذشته شکست. ...
---	--	---

سرها به سمت اعتصاب قدرتمند کارگران نفت در کویت!

فواد عبداللہی

اعتصاب قدرتمند کارگران نفت در کویت با بستن شاهرگ حیاتی اقتصاد در این کشور، نگاه ها را به خود میخکوب کرده است. خبرها حاکی است که جرقه این اعتصاب همزمان با کاهش سطح دستمزدها و خدمات رفاهی کارگران توسط دولت، زده شده است. این حرکت عظیم، ضرب اول با حمایت و همبستگی گسترده سایر بخشهای طبقه کارگر کویت از اقدام اتحادیه هایی که دست به سازماندهی اعتصاب زده اند، روبرو شده است. هم اکنون هزاران کارگر در محل اتحادیه کارکنان صنعت نفت و پتروشیمی کویت تجمع کرده اند.... صفحه ۲

اعتراض صدها هزار نفر در خیابانهای لندن علیه ریاضت اقتصادی، و مشمولیت دیوید کامرون در فساد مالی پاناما

گزارشی از حزب حکمتیست (خط رسمی)، واحد لندن صفحه ۴

آزادی برابری حکومت کارگری

گرامی باد اول ماه مه ...

سال گذشته، سال سرازیر شدن سیل میلیونی جنگ زده گان و فراریان از جهنم خاورمیانه به سمت اروپا بود. سال عروج دست راستی ترین گرایش فاشیستی در اروپا بود. سالی که جهان با خطر نا امنی سینه به سینه شد. بحران خاورمیانه، که محصول مستقیم دخالت های میلیتاریستی و ضد بشری بورژوازی غرب و متحدین منطقه ای آن است با ادامه حملات تروریستی داعش و گروه های مشابه در خیابانهای استانبول و بروکسل و پاریس و لندن، عملا بی ثباتی و ناامنی موجود در خاورمیانه را به اروپا وصل کرد. امروز بحران امنیت همان اندازه در خاورمیانه صورت مسله است که در جوامع غربی!

از طرف دیگر، افشای پرونده پولشویی

در پاناما، قائم کردن ترلیونها دلار ثروت سوپر سرمایه داران دنیا و سوء استفاده مستقیم و بلاواسطه مالی دهها هزار نفر از روسای دولتی جهان، از وزیر وزرا تا فلان نخست وزیر و وکیل مجلس، تنها گوشه ای از کثافات دنیای سرمایه را بر ملا میکند. ثروتی که میتواند به بسیاری از مشقات میلیونها نفر، فقر و محرومیت آنها خاتمه دهد. این تعرض افسار گسیخته با بوق و کرنا و به کمک ماشین عظیم میدیای نوکر، به اسم، نجات اقتصاد ملی و به نام مردم و کارگر و انسان ستمدیده، از جانب هارترین و ضدکارگری ترین جناحهای بورژوازی در مقام دولت و به اسم منفعت عموم پیش برده شد.

بورژوازی، امروز در سراسر جهان، علیه منافع مشترک انسانها، با دامن زدن به تعصبات کور ملی، مذهبی و

قومی و با ادامه جنگهای صلیبی به حیات خود ادامه می دهد. برای ما نیز، اول مه روز اتحاد و همبستگی طبقه کارگر در سراسر جهان علیه سرمایه، روز اعلام کیفرخواست این طبقه علیه کار مزدی و بردگی این طبقه است. اول مه روز اتحاد جهانی طبقه کارگر، روز به اهتزاز در آوردن پرچم طبقاتی ما با شعار "کارگران جهان متحد شوید"، است. طبقه کارگر راهی جز به میدان آمدن و دست بردن به قدرت خود برای تعیین تکلیف نهایی و قطعی با دشمنان طبقاتی اش، با دول بورژوازی و طبقه حاکم، ندارد. قدرتی که در کار و تولید خوابیده است، قدرتی که اگر به حرکت در آید میتواند جهانی را فتح کند، قادر است نه تنها حملات روزمره به معیشت و کار خود را عقب بزند، که ریشه ناامنی، فاشیسم، ناسیونالیسم،

زنده با اول مه!

زنده باد اتحاد و همبستگی جهانی طبقه کارگر!

۱۵ آوریل ۲۰۱۶

سرها به سمت اعتصاب...

رهبران کارگری مذاکره با دولت را "تحریم" کرده اند و با آغاز اعتصاب "بی پایان" خود، تولید عملا از سه میلیون بشکه نفت به یک میلیون کاهش یافته است. شایان ذکر است که کویت چهارمین تولید کننده بزرگ اوپک است. دولت کویت تهدید کرده است که اتحادیه ها را منحل میکند و نمایندگان کارگران را تحت پیگرد قانونی قرار خواهد داد.

این واقعه، مهمترین رویداد منطقه ماست. این اتفاق در منطقه خاورمیانه و خلیج، جایی که بوی قومگرایی و مذهبی گری و خون و باروت میدهد، دوباره "رهبر سر سخت ما" و قدرت طبقه ما را به کلی جهان نشان میدهد. این واقعه بار دیگر نشان میدهد که قدرت طبقه ما اساسا در قابلیت اش در خواباندن کار و توقف تولید و در اتحاد طبقاتی میان کارگران است. همه دنیا موقعیت کلیدی پرولتاریای صنعتی را میداند. کارگران ایران و مردم تشنه مساوات طلبی هم

نقشی کارگران صنعت نفت در انقلاب ۵۷ و در منطقه و مبارزه آنها را میدانند. غولی که اگر متحزب شود و در کشورهای منطقه همپیمان و هم عهد و هم طبقه شود، پوزه دول مرتجع و بانیان ناامنی در خاورمیانه را به خاک می مالد. باید از همین الان و فورا دست بکار سازماندهی یک همبستگی وسیع طبقاتی در سطح جهانی از مطالبات و اعتصاب کارگران نفت در کویت زد. لحظه ای نباید تردید کرد که سرنوشت طبقه ما به درجه استحکام برادری و اتحاد محکم طبقاتی در صفوفش گره خورده است. درنگ جایز نیست و در آستانه اول ماه مه، کارگران اعتصابی نفت در کویت را نباید تنها گذاشت. فردا ما هم در مقابل بورژوازی ایران و نماینده اش یعنی دولت اعتدال، به حمایت طبقاتی آنها محتاج خواهیم بود. کمونیست ها باید کاری کنند که در ایران هم این رویداد وسیعا در میان صفوف طبقه کارگر منعکس شود. طبقه

میدان بگذارند. متحد کردن این پتانسیل عظیم جنبش کارگری در سطح خاورمیانه و جهان به عهده کمونیستهاست. امروز روزی است که باید نشان داد که این تنها کارگران اند که شیپور پایان دادن به جنگ و ناامنی، جهانی عاری از فقر و بیکاری و تقسیمات قومی، مذهبی و جنسی را در آینده ای نه چندان دور به صدا در خواهند آورد. شرط پیروزی در آن است که طبقه کارگر و کمونیست های این طبقه در راس چنین حرکتی و چنین مطالباتی بمانند. تجربه نشان داده است که برای طبقه ما، ماندن در صحنه تحولات و دخالت فعال در صحنه سیاسی، با دست رد زدن به سینه پرچم های رنگارنگ بورژوازی و دسیسه هایش، با تحمیل افق و برنامه و حزب کمونیستی امکان پذیر است. این مهمترین فراخوان و پیام ما به کارگران اعتصابی صنعت نفت در کویت است...

زنده باد اتحاد طبقاتی کارگران

زنده باد کارگران نفت کویت

کارگر در ایران بار دیگر نه تنها باید متوجه شود که پیش شرط تحقق هر ذره رفاه و آزادی و خوشبختی در زندگی اش به اتحاد طبقاتی اش و در بستن شریان های حیات بورژوازی در جامعه مدرن گره خورده است، بلکه مثل نان شب به روح انترناسیونالیسم و دفاع از منافع طبقه کارگر در سایر کشورها محتاج است. این قدرت را تنها با خشکاندن ریشه های ناسیونالیسم، و این خودآگاهی را تنها کمونیستها میتوانند تضمین کنند. در حالیکه تمام رسانه های دستگاهی و متخصصین دفاع از حقوق بشر بعد از صدبار چرکه انداختن حتی حاضر نیستند یک کلمه هم در محکومیت دولت شیخ پشم الدین های کویت به زبان آورند، چنین اعتصابی آنها در سطح منطقه بحرانی خاورمیانه کافی است تا پس لرزه های آن با سیل اعلام حمایت و همبستگی کارگران کشورهای مختلف همراه شود، اگرکه کمونیستهای طبقه کارگر پا به این

کارگران جهان متحد شوید!

محاکمات بزرگ...

دچار خوش بینی احمقانه ای است. ولی نعمت اش، ولی فقیه، این خوش بینی را ندارد به این خاطر به او و ترهاتش بی اعتنا است! فاصله "ایران امن" و "بهشت" سرمایه گذاری سال ۵۰ و شعار "گورش آسوده بخواب که ما بیداریم" تا روز فرار اعلیحضرت با چهره گریان، فقط ۷ سال طول کشید. فاصله فرمان "هرکس نمی خواهد عضو حزب رستاخیز بشود پاسپورتش را بگیرد و برود" تا روز اعلام اعلیحضرت که: "من نیز پیام انقلاب شما ملت ایران را شنیدم"، فقط چهار سال طول کشید. احساس امنیت نوری زاد و خانواده شان در حاکمیت، هنوز از احساس امنیت شاهنشاه آریامهر در خاورمیانه با ثبات و ساکت دیروز، بیشتر نیست. اما تا آن روز و برپایی دادگاههای رسیدگی به اعمال دوستان نوری زاد در حاکمیت سی و شش ساله، و تا چند و چون شنیدن تقاضاهای بخشایش امثال نوری زاده‌ها، فاصله زمانی هر چه باشد، فاصله کیفی تحولات غیرقابل تصور، غیرقابل پیش بینی، اما بی تردید شورانگیز است.

بی تردید در آن دادگاهها، ما بعنوان رهبری یک حزب کمونیستی، تمام تلاش خود را خواهیم کرد که اعدام لغو شود و بساط خشونت و شکنجه روحی و جسمی و اعتراف گیری به زور آن، جمع شود. تلاش خواهیم کرد که ضمن شنیدن همه کیفرخواست شاکیان، از خانواده های قربانیان هالوکاست اسلامی دهه شصت و تا قربانیان شکنجه زندان و جهادهای خمینی و جنگ و فقر و بیکاری و سرکوب و اختناق و آسیب دیدگان گشت های ثارالله و حزب الله و بسیج و سپاه و اوین و قزل حصار و بیت امام و وزارت اطلاعات و مجلس و شورای فقها و خبرگان و... بر دادگاهها موازین متمدنانه و انسانی محاکمات حاکم باشد. تلاش خواهیم کرد که حقوق

متمدنانه و انسانی مجرمین و متهمین، طبق برنامه ما، برنامه یک دنیای بهتر، حتی در حق دشمنان مان، به اجرا درآید. آقای نوری زاد در آن دادگاهها میتواند همه مهارت و قریحه شاعرانه و "عرفانی" خود را بعنوان موکل قاتلان سریالی بیش از سه دهه، بکار اندازد تا حداکثر انعطاف ممکن در اجرای عدالت به اجرا درآید. ما تضمین میکنیم که امکان آن را فراهم کنیم.

اما در مورد مقوله بخشش و در حاشیه کمپین های جاری و مورد بحث در مورد اینکه "نه می بخشم و نه فراموش میکنم" یا "می بخشم اما فراموش نمی کنیم"، این دو قطبی اساسا موضوعیت ندارد. بخشش مقوله ای نه در دست قاتل و مجرم و متهم، که در دست مقامی است که قدرت و امکان اجرای "عدالت" و یا "مجازات" را دارد و در چنین جایگاهی قرار گرفته است. طلب بخشایش یا عدم بخشایش کردن از قربانیان حاکمیت دوستان نوری زاد، وقتی جا دارد که این حاکمیت به زیر کشیده شده و در مقام متهم و مجرم در دادگاه حاضر شده باشد. طلب بخشش از قربانی توسط قاتل، آنهم وقتی که قاتل هنوز گرز میچرخاند و آدم میکشد، و تصور اینکه قربانی بدون امکان بخشش، اعلام بخشایش کند، از فرط رندی مضحک است. تصور کنید که کسی، با قمه به جان دیگری افتاده است و بعد از لت و پار کردن طرف، از قربانی، که اسلحه و وسیله دفاع و حمله ای ندارد، میخواهد که حال بیاید و آشتی کنیم و همه با هم مقصر بوده ایم حالا شما کم و من زیاد!

اما در مقام قضاوت تاریخی، ما، کمونیست ها و طبقه کارگر و "مانده در وطن" و "از وطن دلکنده"، در این سی و هفت سال، نه یک جور که بسیار بیش از شما و خانواده تان در حاکمیت "کج روی" داشته ایم که اجازه داده ایم که شما جامعه را به رهی بیاندازید که جز آسیب

و رنج و دلزدگی در آن نباشد! همه جور جنگیدیم که اجازه ندهیم که امثال شما و اسدالله لاجوردی ها و خلخالی ها و خاتمی ها و خامنه ای و خمینی ها و روحانی ها و گنجی ها و رفسنجانی ها، حتی یک روز بتوانند سلامت، زندگی، رفاه و آزادی و هستی دهها میلیون نفر در ایران را طی چند دهه به تباهی بکشید. این جنگ اما هنوز تمام نشده است.

جناب نوری زاد بی جهت تسلیم بخش هایی از پیکره چاق و فربه شده جامعه به ایشان و حکومت برادرانش، را تسلیم جامعه اعلام میکند. شکر میل میکنند که تسلیم مالتی میلیاردهای بازاری و غیربازاری، با احزاب و جنبش های سیاسی شان در صف اصلاح طلب ها و ملی - مذهبی ها و ناسیونالیست های کرد و سلطنت طلب و جمهوریخواه راست پرو غرب و چپ پرورشق، را تسلیم جامعه قلمداد کند. بیهوده تلاش میکند که حضور هییت های سرمایه گذار های اروپایی که زن هایشان به خاطر مقام معظم برایشان لچک سرکرده و مانتو و

کفن اسلامی پوشیده اند، را تسلیم شدن میلیونها خانواده کارگری، میلیونها زن آزادیخواه و ماکزیالیست و برابری طلب، و نسل جوانی قلمداد کند که از "اسلام خوش خیم" و "خوش آب و رنگ" روحانی به اندازه "اسلام کثیف و بدترکیب" جنتی و خامنه ای منزجر است. کنار رفتن خصومت های دیروز در صف دوستان هم طبقه ای و تلاش بین اعضا خانواده خود در حاکمیت که نگذارند فضای خصومت های دیروز در میان خودشان مجدد سر باز کند، تمام محتوای "حساب پس آنداز بخشایش همگانی" امثال نوری زاد است.

جناب نوری زاد میتواند از این پس "جز آنچه که به آشتی ملی بینجامد"، چیزی نکوید و ننویسد! تاریخ را از این پس ایشان و خانواده شان در حاکمیت نمی نویسند و نمی سازند. عناصر جدید، نیروهای جدید با درس آموزی از "گجروی های گذشته"، جامعه را به راه درست خود هدایت خواهند کرد. این زمین بازی ما است.

بدون احساس امنیت و برخورداری از امنیتی سالم و انقلابی، که در دل آن شهروندان بتوانند رفاه و آزادی را تجربه کنند، تحقق مطالبات برحق مردم ممکن نیست. این حکم امروز بخصوص، در شرایطی که جهان سراسر به میدان تعرض تروریسم دولتی و غیردولتی تبدیل شده است، بیش از پیش صدق میکند. حزب کمونیست کارگری - حکمتیست مدافع برچیدن ارتش و نیروهای مسلح حرفه ای، انحلال ارتش و سپاه پاسداران و نیز کلیه سازمان های نظامی و انتظامی و جاسوسی و اطلاعاتی مخفی است.

**“شور رفاه، آزادی و امنیت مردم ایران”
را دست گیرید!**

زنده باد سوسیالیسم!

مرکز بر جمهوری اسلامی!

اعتراض صدها هزار نفر در خیابانهای لندن علیه ریاضت اقتصادی، و مشمولیت دیوید کامرون در فساد مالی پاناما

گزارشی از حزب حکمتیست (خط رسمی) واحد لندن

بیش از یکصد و پنجاه هزار معترض روز شنبه شانزدهم آوریل به خیابانهای لندن آمدند!

”نه به ریاضت اقتصادی و دیوید کامرون باید برود“ از شعارهای اصلی این تظاهرات بود.

این فراخوان در مخالفت با سیاست های دولت در رابطه با تحمیل ریاضت اقتصادی و زدن امکانات معیشتی و رفاه اجتماعی طبقه کارگر در بریتانیا بود.

طبق فراخوان قرار بود این تجمع ساعت ۱۲ ظهر مقابل دانشگاه لندن صورت بگیرد و ساعت ۱ راهپیمایی به سمت میدان بزرگ شهر (ترافالگار) شروع شود اما انبوه جمعیت که چندین خیابان مجاور را هم بسته بود عملاً یک ساعت برنامه را عقب انداخت. از همان دقایق

اولیه مارش عظیم به سوی میدان اصلی شهر، اعتراض گسترده به فساد مالی سران دولتهای سرمایه داری و شعار دیوید کامرون باید برود، جنگ کارگران با سرمایه دارن شروع می شود، توسط معترضین سر داده میشد و عملاً محور اصلی شعارهای معترضین در مارش و حتی در سخنرانی ها بود.

خواسته های از پیش اعلام شده بیشتر فراخوان دهندگان که به صورت سخنرانی ها، بنرها، پلاکاردها و شعارهایی که سر داده میشد مطرح گردید از این قرار بودند: بحران اقتصادی سرمایه داران و دولتها و تحمیل ریاضت اقتصادی به طبقه کارگر برای بیرون آمدن دولتها از این بحران ربطی به طبقه کارگر ندارد و ما برای کنار زدن این ریاضت می جنگیم، اشتغال زدایی و درآمد عمومی

متمرکز بود. مسئله بعدی که تعدادی از سخنرانان به آن اشاره کردند، مسئله بحران آوارگی مردم خاورمیانه بود که در سایه سیاست های جنگ طلبانه امریکا و غرب، خاورمیانه را به میدان جنگ و خونریزی و جزء لاینفک زندگی شان تبدیل کرده است. سخنرانان همچنین به سیاست بستن مرزها، غرق شدن روزانه پناهجویان در دریاها، برخورد غیر انسانی پلیس کشورهای اروپایی در مرزها با پناهجویان اشاره کردند و این نوع رفتارها را به فاشیسم و نژادپرستی تشبیه کردند. فراخوان دهندگان بر ادامه این نوع تظاهرات ها و اعتراضات تاکید کردند و مردم محروم و طبقه کارگر را به حمایت بیشتر از این دست فراخوانها تشویق کردند. خاتمه این تظاهرات موزیک و خوانندگی یک گروه آلترناتیو بود که از طرف فراخوان دهندگان دعوت شده بودند.

تهیه و تنظیم گزارش:

بختیار پیرخضری

مسول واحد لندن حزب حکمتیست (خط

رسمی)

۱۷ آوریل ۲۰۱۶

“شور راه، آزادی
و امنیت مردم
ایران
را بدست گیرید!

<http://hekmatist.com/2015/HekmatistManshour.html>

قدرت طبقه کارگر در تخریب و تشکل اوست!

www.hekmatist.com
سردبیر: فواد عبداللہی
fuaduk@gmail.com
تماس با حزب
hekmatistparty@gmail.com